

[Grove]

cipper, som Kommissionen har fremlagt for disse besparelser, idet det vil medføre brud på den frie konkurrence inden for EF.

Fra konservativ side mener vi, at der igenem en omprioritering er mulighed for forbedringer, ja, også besparelser inden for EFs landbrugspolitik. F. eks. virker det helt urimeligt, at man her i Danmark giver tilskud til udsættelse af effektive malkekvægsbesætninger, men at man samtidig giver tilskud til bjerglandmænd for at opretholde en urentabel mælkeproduktion. Det var vel et af de områder, hvor man kan gennemføre besparelser, der vil virke til gavn for landbruget inden for EF, men også til gavn for dansk landbrug.

Fra konservativ side mener vi ligeledes, at hvis man tvinges ud i en situation, der nødvendiggør en eller anden form for afgift på landbrugsproduktionen, f. eks. på mælkeproduktionen, så skal det være en ens afgift, der pålægges i alle EF-landene, uanset størrelse, uanset beliggenhed, uanset udvidelse eller indskrænkning af produktionen. Kun på den måde kan vi sikre ens konkurrencevilkår og et frit handelssamkvem.

Nu har der været talt om overproduktion af smør. I den forbindelse vil jeg egentlig godt spørge landbrugsministeren: hvor lang tid endnu og hvor store mængder smør skal vi importere til EF fra New Zealand uden afgift? Det er jo også medvirkende til at skabe nogle af de problemer, vi har med hensyn til smør.

Til sidst vil jeg gerne sige til alle EF-kritikerne – og specielt vel til dem, der kritiserer landbrugsordningerne: vi bør være glade for, at der i EF er fødevarer nok og til rimelige priser, og skulle der være et lille overskud af fødevarer, sker der vel heller ikke så meget ved det. Jeg tror egentlig, at mange af de socialistiske landes forbrugere ville ønske, at det samme var tilfældet i deres land. Derfor skal vi ikke være så nervøse for landbrugsordningerne inden for EF.

Halvgaard (FP):

Det er nok ikke tilfældigt, at det netop er de tre partier, der hver især er modstandere af Danmarks medlemskab af EF, der ønsker en debat som foreslået netop på et tidspunkt, hvor der er specielle problemer både med hensyn til budgettet og med hensyn til den

fælles landbrugspolitik. Det er sådan set to så omfattende emner, at de hver især kunne bære en forespørgselsdebat.

Med hensyn til EFs budget er det jo første gang, Europa-Parlamentet har brugt sin retmæssige beføjelse til at forkaste budgettet, og efter de foreliggende oplysninger er det sådan set ikke budgettets størrelse, men fordelingen af midlerne, der har skabt den store uenighed. Man har fra Parlamentets side ønsket at få kontrol med de stigende landbrugsudgifter og samtidig ønsket, at flere midler af budgettet blev anvendt til bl. a. regionalfonden og socialfonden.

Nu er forhandlingerne om det nye budget, efter hvad jeg har forstået, udsat til her først i det nye år, og det bliver derfor spændende at se de nye forslag, som Kommission og Ministerråd vil forelægge Parlamentet. Det, der gør det vanskeligt, er også spørgsmålet om Storbritanniens bidrag til EFs budget og forhandlingerne om de fælles landbrugspriser for 1980.

Fremskridtspartiet er vel et af de partier, der hidtil har været mest kritisk med hensyn til EF og i den forbindelse også EFs budget, fordi vi i EF kæmper for præcis det samme, som vi kæmper for herhjemme, både i folketinget og på kommunalt plan. Vi ønsker mindre skatteyderudgifter, mindre administration og enklere lovregler.

Nok er vi kritiske, men det skal kraftigt pointeres her, at vi på ingen måde tilslutter os kravet om, at Danmark skal melde sig ud af EF. En sådan tanke er for os utænkelig, ikke alene på baggrund af Danmarks økonomiske situation, men også fordi Danmark har en klar interesse i at være medlem af et stort fællesmarked, hvor handel og produktion kan foregå på tværs af landegrænserne.

Fremskridtspartiets kritik retter sig særligt imod EFs bureaukratiske restriktioner, herunder handelshindringer, og skatteyderbetalte tilskudsordninger, som vi anser for svagheden i Fællesskabet, og som vi både i markedsudvalget og i EF stemmer imod og fortsat vil bekæmpe.

Når Europa-Parlamentet ønsker en ny linje i budgetpolitikken med flere midler til regionalfonden og socialfonden, mener jeg ikke, det kan være i Danmarks interesse. Jeg skal da også understrege, at mit parti tager afstand fra yderligere beføjelser til Europa-Parlamentet på nuværende tidspunkt.